

едната смѣла, авантюрическа, научна, лам-
тяща да проникне и най дълбокитѣ тайни на
нѣщата съ силата на методата; другата по
малко славолубива, задоволна да даде на
человѣцитѣ нѣкои правила за повѣдение за-
имствувани отъ изучаването на челоѣческото
сърдце. Дрѣвната философия не се затваряше
въ училищата, тя знаеше да говори единъ
фамилияренъ и наивенъ языкъ, тя обичаше
да се разговаря съ челоѣцитѣ за тѣхнитѣ
длъжности, ней не дотѣгнуваше да се зани-
мава съ интереситѣ на челоѣчески животъ,
и съ прѣдметитѣ най близки до насъ, катс
богатството, сиромашията, щастието, старостъ-
та. Тѣзи бѣхъ разговоритѣ на мъдрий и ду-
ховитий Сократъ по публичнитѣ мѣста на А-
тина. Той наставляваше младежитѣ за брат-
ската любовъ, за синовната любовъ, за до-
бродѣлитѣ на приятелството и опасноститѣ
на любовта.

Тѣзи книга е прочѣе една срѣдна фи-
лософска книга, нито научна, нито елемен-
тарна, но свѣтска, популярна, домашна. От-
говаря ли такъвъ единъ видъ философия на
нѣкоя нужда въ наше време? Азъ утвържда-
вамъ на драго сърдце.

Когато дълбокитѣ умове изслѣдватъ про-
блемитѣ на научната философия, когато лю-
бопитнитѣ или лѣкомисленитѣ въображения
се хранѣтъ отъ философията на просташи-
китѣ или развращающитѣ романи, има пѣкъ
хора сериозни и искрени които бихъ оби-
чали да намѣрѣтъ въ една сърдечна фило-
софия историята на своята душа, и едно рѣ-
ководство въ недоумѣнията на животътъ; има
други хора, испитани отъ скърбта или вра-